

požoliti; ale morška woda nějo jano hlona, ale tež gorčojta a s tym jěž zyni še něškodna. Robinson še togo dla wělgizkano swjašeli, až běšcho tudy zystu šol namakaš a natyka šebe hobej kapše šoli.

Pětsch: „Kak ga běšcho šol tam pschichka?“

Nan: Něk dopomnějoscho še, zož šom wam powedaš wo šoli?

Jan: „Ša wěm: luže šol rhy se šemie, zož šu s městymy w šemi wělike šolne škašy; potom waře se šloneje wody šol, zož še taka woda se šemie žrědli; a tak tež jo woda w morju šolna.“

Nan: Pscharwe, a s morškeje wody waře šol luže — a tež škyńzo.

Pětsch: „Škyńzo? to jo žiwě!“

Nan: Jo, to jo, ale hynaš nějo. Šej, gdyž jo morška polejniza, tegdy woda w morju roščo a pschiběra, a hustupujo dalej gorěj na kraj, wětsch dujo a morjo šchumi a žwali še a woda s morja naběžy a nalewa še do žerow, kotrež šu w škašach pschi morju. Gdyž jo šašej wotlejniza, tegdy wostawa w žerach woda, škyńzo ju hušuschyjo a na dně wostawa šol lažez.

Robinson žěšcho něto wjašokty na šwoju gońtwu, pschize na to šame město, zož běšcho gano perujsku wojzu popadnuš a še naža, až tež žinša někotare popadńo. Šyščežer něběšcho pođńo, lamy tu tež něběchu, a won šednu še togodla, aby přewej pohobedowaš. Kak wěle lépej šložašcho še jomu žinša jogo jěž, dokulž možašcho ju šebe požolisch! A lěbda běšcho pohobedowaš, pošawachu še našdala wojzy. Robinson štupi